

## Bulletin maart 2025

### *‘De omwenteling, of de eeuw van de vrouw’*

Lezing door schrijfster Suzanna Jansen, 11 maart 2025



In haar nieuwe boek *‘De omwenteling of de eeuw van de vrouw’* schetst meesterverteller Suzanna Jansen de afgelopen eeuw vanuit een nieuw perspectief: dat van de vrouw.

Op een ochtend in 1981 hangt Betsy Jansen-Dingemans een laken buiten. Het is geen wasdag en het laken is niet eens nat. Haar jongste dochter, de auteur, weet: mijn moeder stelt nu een daad, ze sluit zich aan bij de vrouwenbeweging.

Betsy is geboren in 1922, het jaar waarin vrouwen voor het eerst kunnen stemmen.

*Lees verder op pagina 2*

---

**Aanvang lezing 20.00 uur, zaal open vanaf 19.30 uur, aanmelden niet nodig**

Locatie: Scheppingskerk, Van Poelgeestlaan 2, 2352 TD Leiderdorp. Niet-leden betalen 8 euro p.p.

Toch tellen zij amper mee: ze krijgen minder loon, worden op hun trouwdag ontslagen en zijn bij wet handelingsonbekwaam. Honderd jaar later heeft haar dochter meer rechten en is haar wereld groter dan de huiskamer. In geen enkele eeuw veranderde het leven van vrouwen zo sterk – en daarmee dat van ons allemaal.

Vanuit het perspectief van haar moeder, haar oudere zus en zichzelf vertelt Suzanna Jansen hoe vrouwen leefden binnen de marges van ondergeschiktheid en dienstbaarheid, en hoe de strijd verliep om te worden behandeld als gewoon mens.



Gaandeweg ontdekt Betsy dat een vrouw ook naar een ander leven mag verlangen. Hiermee legt Suzanna Jansen de anatomie bloot van de tergend trage, maar niet te stuiten omwenteling van de emancipatie. En ze toont dat de genderverhoudingen van onze tijd hierin hun wortels hebben. Suzanna Jansen weet in *'De omwenteling'* als geen ander met een klein verhaal een grote geschiedenis te vertellen.

Suzanna Jansen is schrijfster en verteller. In haar boeken onderzoekt ze het verleden, omdat ze het heden wil begrijpen. Het gaat haar om gewone mensenlevens, en hoe grote maatschappelijke ontwikkelingen daarop ingrijpen.

Suzanna is geboren en getogen in Amsterdam. Na een jaar op een balletopleiding stapt ze over naar de studie Communicatie aan de HEAO. In de jaren negentig is ze betrokken bij de oprichting van Independent Media, het uitgeefconcern van Annemarie van Gaal en Derk Sauer in Moskou, waarvoor ze ook naar Rusland verhuist.

In Moskou kiest ze voor journalistiek, ze doet als freelancer research voor documentaires van de VPRO en VRT, ze is correspondent voor het Belgische dagblad De Morgen en schrijft incidenteel voor onder andere NRC Handelsblad, HP/DeTijd en Opzij.

Terug in Nederland maakt ze reportages voor onder meer Trouw en Intermediair.

Al gauw stuit ze op de roemruchte bedelaarskoloniën van Veenhuizen, en haar familiegeschiedenis daar. Een beoogd artikel over dat langdurige en unieke heropvoedingsexperiment in het Drentse veen loopt uit op een boek, dat in januari 2008 verschijnt onder de titel *'Het pauperparadijs'*, wat een bestseller blijkt te worden. Ook *'De omwenteling of de eeuw van de vrouw'* is genomineerd voor diverse prijzen.

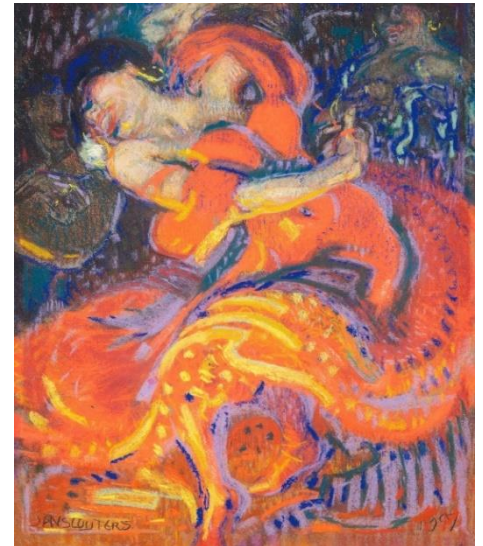
## **2. Komende lezingen en activiteiten**

- 11 maart 2025 Suzanna Jansen over haar boek *'De omwenteling of de eeuw van de vrouw'*
- 8 april 2025 *'Het Ruhrgebied, van Kolen naar Kunst'*, door Yvonne Hilgenkamp
- 13 mei 2025 *'Mens en Tuin, tuinarchitectuur door de eeuwen heen'*, door Monique Hafkamp
- 10 juni 2025 *'Magdalena Abakanowicz, vernieuwster van de textielkunst en veelzijdig kunstenaar'*, door Krzysztof Dobrowolski-Onclin, n.a.v. tentoonstellingen in Brabant april - augustus.

### **3. Terugblik lezing 11 februari 2025, 'Jan Sluijters, meester van kleur', door Wieke van de Sande**

Wieke van de Sande streeft ernaar mensen enthousiast te maken voor kunst en daar slaagt zij met deze lezing zeker in. Zij vertelt op een rustige en heldere manier niet alleen over Sluijters zelf, maar ook over de mensen die hem hebben beïnvloed en de grote veranderingen in de schilderkunst tijdens zijn leven.

Aanvankelijk is Jan Sluijters (1881 – 1957) meer een man van donkere tinten en volgt hij de traditionele technieken. Het levert hem een koninklijke subsidie op en in 1904 ook de prestigieuze Prix de Rome, een studiebeurs voor 4 jaar. Hij vertrekt naar Rome en blijft daar bijbelse taferelen schilderen, maar ook het gedurfde schilderij 'Vrouw met rode hoed', dat letterlijk 'buiten de lijntjes' is geschilderd. Hij ziet daar werk van Kees van Dongen in een kunsttijdschrift, vertrekt naar Parijs en wordt lid van de onafhankelijke academie, de Salon d'Independance. Hij bewondert Van Dongen en Matisse, om de vele kleuren die zij gebruiken en het speciale licht. Hij gaat het bruisende leven in cafés schilderen met de fonkelende elektrische lichtjes.



*Jan Sluijters, Spaanse danseres, 1907*

In 1906 verliest Sluijters zijn beurs van de Prix de Rome, omdat hij beschouwd wordt als iemand met een 'vulgaire, valse smaak'. Hij keert terug naar Nederland waar hij aanvankelijk ook niet erg geliefd is. Na een positieve beoordeling van een recensent, die vindt dat Nederland achter loopt bij Parijs, richt hij in 1910 de Moderne Kunstkring op, samen met Jan Toorop, Piet Mondriaan én de betreffende recensent. Hij schildert vaker zijn omgeving, molens, landweggetjes met boerenkarren en boerderijen, alles heel kleurrijk. Hij verhuist naar Villa Vita Nuova in Laren in 1910, verdiept zich in de theorieën van kleur en gebruikt complementaire kleuren, net als zijn studievriend Leo Gestel. Hij beoefent verschillende stijlen zoals luminisme en pointillisme en streeft naar eenzelfde sensatie van licht als Vincent van Gogh.

Zijn vriend Mondriaan gaat veel abstracter schilderen, maar Sluijters blijft vasthouden aan figuratieve kunst. Vrouwen blijven een centraal thema in zijn werk; hij schildert veel portretten, naakten en zelfs een kubistisch damesportret à la Picasso in 1914. Breitner was een wegbereider voor hem.

Hij blijft altijd op zoek naar schoonheid en harmonie: 'Ik schilder mijn ontroering'. Plezier in het schilderen blijft belangrijk voor hem en hij is uiteindelijk zeer geliefd geworden. In 1934 is hij zelfs tot jurylid verkozen van de Prix de Rome, dezelfde organisatie die hem 28 jaar daarvoor zijn studiebeurs ontnam!